

és titkolta, maga volt a megtestesült igénytelenség és anyai önfeláldozás.

Az anyai szeretetnek ez a nagy áldozatkészsége benne volt a lelkében. Amikor halálos ágyán feküdt, arra kérte a Nemzeti Színház igazgatóját, hogy ne rendezzenek neki nagy temetést, de ha ilyen szándékuk volna, az a célra szánt összeget inkább juttassák családjának.

Első férje Kiss Mihály volt, a Népszínház későbbi népszínműénekese (L. o.), második férje: Kaffka László, államtitkár (L. o.), akivel 1887-ben lépett házasságra. 1918. márc. 12-én kinevezték a Nemzeti Színház örökös tagjává, 1924. június 21-én 25 esztendőes Nemzeti Színházi működési emlékére aranygyűrűvel lepték meg kartársai.

Ezeknél a látható kitüntetéseknel azonban jóval értékesebb volt, amit ő nyújtott s ha művei — mint a színész munkája általában — halálával elmúltak is, neve és szelleme élni fog a magyar színiélet történetében.

Hegyesi Pál, karénekes, 1885. ápr. 1-től 1890. febr. 28-ig volt a M. Kir. Operaház tagja.

Hegyesi Róza, színésznő, sz. 1878. ápr. 16-án, Budapesten. Színpadra lépett 1896. virágvasárnapján, Ágh Aladár színigazgatónál.

Hegyesi Vilmos (borosjenői), hírlapíró, sz. 1854. okt. 11-én, Nagyváradon, megh. 1917. nov. 26-án, Kolozsvárott. A gimnáziumot Nagyenyeden és Marosvásárhelyt végezte. 1872-ben a kolozsvári színház titkárságától megvált és a »Magyar Polgár«, majd a »Kolozsvár« c. lap munkatársa lett. Jelentős szerepet vitt a politikai életben is. Szakmunkája: »Emlékkönyv a kolozsvári magyar színészet 100 éves jubileumára«. Kolozsvár, 1892.

Hegyi Anna (gömörrozsnyói) énekesnő, sz. 1896. jan. 8-án, Rozsnyón, zenész-családból. Szépen csengő hangja már korán feltűnt a rozsnyói róm. kath. zárda gyermekkorában és már ekkor foglalkozni kezdtek zenei kiképzésével. Miskolcon elvégezte a polgári iskolát, majd 1905-ben atyjával külföldre került, ahol

(Drezdában és Berlinben) már énektanulmányokat folytatott. 1913-ban a Rákosiiskola növendéke lett és mint tehetséges ösztöndíjas növendék egy esztendő alatt végezte el a 3 éves tanfolyamot. Ezután a Király Színház szerződtette rendes tagnak, ahol az évek során számos szép sikert ért el, főképp a Csárdáskirálynő, Stambul rózsája, Cigánygrófnő, János vitéz, Kék mazur, Offenbach, Ripp van Winkle, Cigánybáró, Cornevillei harangok stb. darabok főszerepeiben. Főszereplője volt a Lavotta halálának 100 éves évfordulója alkalmával 1920-ban Tállyan rendezett országos ünnepségnek, amikor Lavottának, az ottani születésű Zempléni Árpád költőnek, a tokaji szőlők felújítójának: Bernáth Bélának és az ottani templomban keresztelt Kossuth Lajosnak négyes emléket állítottak. Vikár Béla író, Akad. tag, az ünnepi bizottság elnöke, Hegyi Anna szerepléséről alábbi kis versben emlékezik meg:

Jó Lavotta virágos sírjánál
Tengernyi nép könnyezve némán áll.
Azt a könnyet, mely minden szembe gyűl,
Hegyi Anna csalja ki egyedül.

Megérezné, amért oly hön eped:
Feldobogna szíved, a rég kihalt.
Jó Lavotta, hallanád ezt a dalt,
Síron túl is él a hú szeretet.

1923-ban Petőfi Sándor születésének 100 éves évfordulója alkalmával, mely egybeesett gr. Andrássy Gyula és Pákh Albert, Gömör szülötteinek 100 éves születési évfordulójával, az aggteleki csepkőbarlangban rendezett országos éjjeli ünnepély alkalmával az egybegyűlt ünneplők ezrei előtt énekelt Hegyi Anna magyar nótákat az ózdi gyári zenekar kísérete mellett, emlékeztetve, mély hatást keltve. Azóta is sűrűn szerepel a hangversenydobogón operaáriákkal és magyar nótákkal.

Hegyi Aranka, énekesnő, sz. 1855. máj. 25-én, Pesten, meghalt 1906. jún. 9-én, u. o. Atyja Hegyi Poldi cigányprimás volt, ki korán elhalálozott és nevelését előbb atyja egyik társa, Herczenberger Sándor primás vette át, minthogy